

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B.**, s. r. o. so sídlom P., zast. Mgr. F. N., advokátom so sídlom K., proti žalovanému: **T. V. S.**, a. s. so sídlom U., zast. A. advokátka kancelária, s. r. o., H., o zaplatenie majetkovej ujmy s prísl., vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn.: 36Cb/357/2008, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. septembra 2009, č. k. 16Cob/149/2009-133, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného sa o d m i e t a .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania vo výške 1 836,92 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trenčíne uznesením z 21. mája 2009 č. k. 36Cb/357/2008-87 zrušil uznesenie Okresného súdu Trenčín z 23. marca 2009 č. k. 36Cb/357/2008-78, ktorým odmietol podanie žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa, že žalobca doplnil svoje podanie z 18. novembra 2008, a preto podľa ust. § 210a O. s. p. vyhovel podanému odvolaniu a zrušil uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom o odmietnutí podania.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozhodol v odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín z 23. mája 2009 č. k. 36Cb/357/2008-87 tak, že odvolanie žalovaného odmietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca podaním z 18. novembra 2008 žiadal, aby mu žalovaný nahradil majetkovú ujmu s príslušenstvom. Keďže podanie žalobcu nemalo náležitosti vyžadované ust. § 79 ods. 1 O. s. p., prvostupňový súd uznesením z 29. decembra 2008 č. k. 36 Cb/357/2008-63 vyzval žalobcu, aby doplnil neúplné podanie z 18. novembra 2008. Uznesením z 23. marca 2009 č. k. 36Cb/357/2008-78 prvostupňový súd podanie žalobcu z 18. novembra 2008 odmietol. Žalobca voči tomuto uzneseniu podal odvolanie a zároveň doplnil svoje podanie z 18. novembra 2008. Prvostupňový súd uznesením z 21. mája 2009, č. k. 36Cb/357/2008-87 zrušil uznesenie z 23. marca 2009 č. k. 36Cb/357/2008-78 podľa ust. § 210a O. s. p.

Odvolací súd konštatoval, že postup súdu prvého stupňa, ktorý o odvolaní rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie, ktorým bolo podanie žalobcu odmietnuté, je správny, v súlade s ust. § 42 ods. 3, § 43 ods. 1, § 79 ods. 1 a § 220a O. s. p. a súdom prvého stupňa nebol porušený zákon. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že ani po doplnení návrhu tento nespĺňa zákonom predpísané náležitosti.

Odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. s poukazom na to, že žalovaný nemôže podať odvolanie proti rozhodnutiu z dôvodu dispozičnej zásady žalobcu s návrhom a z dôvodu, že z tohto rozhodnutia nenadobudla práva iná osoba ako žalobca.

Žalovaný podal proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/149-2009 z 30. septembra 2009 zrušil a vec mu vrátil na nové odvolacie konanie z týchto dôvodov:

Odvolací súd vyhodnotil procesné postavenie žalovaného, ako by osoby svojimi právami nezainteresovanej na takom štádiu konania, v ktorom má žalobca doplniť podanie tak, aby formálne splňalo zákonné náležitosti. Odvolanie sa podľa § 201 O. s. p. priznáva každému účastníkovi, okrem výnimiek uvedených v § 202 O. s. p. Len pre žalovaného mohlo mať odvolanie význam. Odvolací súd však svojim postupom formálno-procesnú obranu žalovanému znemožnil.

Odvolací súd svojvoľne rozšíril ust. § 218 ods. 1 O. s. p. o ďalšiu okolnosť odmietnutia odvolania. Dovolanie – jeho prípustnosť dovodzuje žalovaný podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Žalobca sa písomne vyjadril k dovolaniu žalovaného a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného zamietol a priznal žalobcovi trovy dovolacieho konania vo výške 1 836,92 Eur (za 2 úkony právnej pomoci + 2 x režijný paušál) z týchto dôvodov:

Okresný súd Trenčín, ako aj Krajský súd v Trenčíne postupovali pri vydávaní uznesenia okresného súdu a uznesenia krajského súdu v súlade s právnymi predpismi a v žiadnom prípade nedošlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom, keďže rozhodnutie pojednáva o právach len jedného z účastníkov konania, odvolanie možno priznať len tomuto účastníkovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska.

Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.). Dovolací súd konštatoval, že prípustnosť dovolania v predmetnej veci nie je daná podľa ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (§ 237 O. s. p.). Dovolací súd zistil, že v predmetnej veci napadnuté uznesenie nie je postihnuté vadami uvedenými v ust. § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p.

Dovolateľ tieto vady nenamieta, tvrdí však, že napadnuté uznesenie trpí vadou uvedenou v ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizovať procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. O odňatie možnosti konať pred súdom nejde v prípade, ak súd nevyhoví návrhu účastníka, ale postupuje v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Súd prvého stupňa uznesením z 29. decembra 2008, č. k. 36Cb/357/2008-63 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní doplnil podanie z 18. novembra 2008 podľa § 43 ods. 2 O. s. p., keďže jeho podanie nemalo náležitosti vyžadované v ust. § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O. s. p.

Žalobca svoje podanie doplnil v odvolaní z 20. apríla 2009, ktoré prvostupňový súd vyhodnotil tak, že týmto podaním boli odstránené vady, pre ktoré súd 1. stupňa vydal uznesenie 29. decembra 2008. Podanie návrhu – žaloby na začatie Občianskeho súdneho konania je typický spôsob jeho začatia a vyjadruje dispozičnú zásadu žalobcu vo veciach, v ktorých konanie môže začať iba na základe návrhu. Právo posudzovať, či podaný návrh má náležitosti vyžadované zákonom – Občianskym súdnym poriadkom podľa § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O. s. p. má konajúci súd a nie účastník konania – žalovaný. Žalovaný proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 30. septembra 2009 č. k. 16Cob/149/2009-133 podal odvolanie, ktoré odvolací súd odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.

Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že k podaniu odvolania je oprávnený iba ten účastník konania, ktorému bola rozhodnutím súdu prvého stupňa resp. odvolacieho súdu spôsobená ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností účastníkov konania; podstatné je tu porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným žalobcom v žalobe, nie však subjektívne presvedčenie účastníka konania o dôsledkoch, vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Dovolací súd preto konštatoval, že postupom prvostupňového súdu a ani odvolacieho súdu nedošlo k vade konania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. t. j., že žalovanému týmito rozhodnutiami nebola spôsobená ujma na jeho právach. Tvrdenie žalovaného o ujme, je jeho subjektívne presvedčenie. V merite veci sa nerozhodlo, pričom podanie návrhu – žaloby má procesnoprávne dôsledky, pričom jedným z týchto procesnoprávnych dôsledkov je aj povinnosť súdu zaoberať sa podaním procesným spôsobom upraveným Občianskym súdnym poriadkom, čo súdy urobili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi priznal ich náhradu za 2 úkony právnej pomoci v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. á 911,25 Eur (prevzatie veci a vyjadrenie sa k odvolaniu) a 2 x režijný paušál á 7,21 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková